

WIJNZEN is een koosvorm van de Friese naam WINE

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

- 1] Verkorting van een samengestelde Germaanse naam, waarvan het eerste of tweede lid '-win-' (= 'vriend') bevatte. Bv.

Adelwin	= 'edele vriend'
Alfwin	= 'vriend van de elfen'
Answin	= 'vriend van (de Germaanse godheid) Ans'
Baldwin	= 'heersersvriend'
Bertwin	= 'schitterende vriend'
Bodwin	= 'gebiedende vriend'
Boudewijn	= 'heersersvriend'
Dietwin	= 'vriend van het volk'
Edwin	= 'vriend van het erfgoed'
Egwin	= 'vriend van de speer'
Erwin	= 'vriend van het leger'
Everwin	= 'vriend van de ever'
Gebwin	= 'vrijgevege vriend'
Godwin	= 'goede vriend'
Gosewin	= 'vriend van de Goten'
Hartwin	= 'moedige vriend'
Herwin	= 'vriend van het leger'
Hildwin	= 'beschermende vriend'
Liafwin	= 'lieve vriend' (vgl. Lebuïnus)
Lutwin	= 'vriend van het volk'
Madelwin	= 'vriend van het volksgericht'
Marvin	= 'beroemde vriend'
Otwin	= 'vriend van het erfgoed'
Winald	= 'heersersvriend'
Winbald	= 'heersersvriend'
Winbert	= 'schitterende vriend'
Winfried	= 'vriend van de vrede'
Winhard	= 'moedige vriend'

*

- 2] Toen gedurende de vroege middeleeuwen de invloed van de Keltische christenen op het Europese vasteland steeds groter werd, trad er een verwarring op met het Gaelic woord 'guin' = 'wit', 'blank'. Bv. Guénégan = 'witte'; Guérolé = 'witte kring'; Winok = 'kleine witte' (waarschijnlijk van de haarkleur); Wynnen = 'witte' enz.

*

Bijzonderheden

Ook in andere culturen wordt 'vriend' gebruikt in voornamen: vgl. Amicus (Latijns), Filos (Grieks), Philos (Grieks).

*

Lebuïnus (ook **Leafwine**, **Lebuin**, **Lebvinus**, **Lebwin**, **Lewin**, **Liafwin**, **Liebwin**, **Livinus**) van Deventer osb, Nederland; geloofsverkondiger; † **ca 780; feest 12 november**

Lebuïnus was een Sakser afkomstig uit Engeland. Volgens de legende behoorde hij tot de twaalf waarmee Willibrord overstak naar het vasteland (690). Historisch ligt het meer voor de hand dat hij later kwam, waarschijnlijk rond 768. Onmiddellijk na zijn landing meldde hij zich bij de toenmalige bisschop van Utrecht - toen nog 'Wiltenburg' - abt Gregorius. Deze zond hem tezamen met Marchelm naar de streken aan de overkant van de rivier de IJssel. Met behulp van weduwe Abachilda (of Averhilde) stichtten zij hun eerste kerkje in het dorpje De Wilp, enige kilometers ten zuiden van Deventer. Lebuïnus werkte vooral in de buurt van Deventer. Twee gezellen uit die tijd kennen wij bij name: Folkert en Davo, die zijn naam aan de stad Deventer gegeven zou hebben. Toen er een vergadering van stamhoofden werd gehouden te Markelo, trokken zij ernaartoe ondanks waarschuwingen dat niet te doen. Op het moment dat er aan de Germaanse goden werd geofferd, kwamen zij in priesterlijk ornaat en met het kruis en het evangelieboek in de hand tevoorschijn om de mannen erop te wijzen dat zij in wezen duivelen vereerden en niet de ene ware God. Waarop de gehele vergadering zich huilend van woede tegen hen keerde en beide geloofsverkondigers verdreef. Toen Karel de Grote in 772 de Saksen versloeg, konden zij terugkeren en hun werk hervatten. Lebuïnus is patroon van de stad Deventer en wordt aangeropen voor een zalige dood.